

[Moss Hansen.]

hensyn til landbrugets arbejdsfortjeneste. Jeg tror, de kan være lige så rigtige som de tal, det ærede medlem her har læst op, og vi må jo også huske på, at landbruget — det ved det ærede medlem også udmærket godt — er et erhverv, som er ude for store omskiftelser: man kan et enkelt år have et godt resultat og næste år et meget dårligt resultat; det er derfor ikke sikkert, at den, som har haft det af det ærede medlem nævnte gode resultat, næste år får et lige så godt resultat.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne først knytte et par bemærkninger til ordførernes udtalelser, idet jeg synes, at i hvert fald noget af det, der blev sagt, kan trænge til en korrektion.

Til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen vil jeg sige, at det er ikke min agt i dag at optage en almindelig diskussion om landbrugets forhold og landbrugsordningerne. Det har det ærede medlem jo heller ikke gjort, og han er formentlig enig med mig i, at det ikke er nødvendigt i dag.

Når det ærede medlem hævder, at mit partis ordfører var enig med ham, er det nok en noget fri fortolkning. Det ærede medlem kan i hvert fald ikke være forbavset over min stilling; den gav jeg klart udtryk for i den tale, jeg holdt ved første behandling, og den ligger helt på linje med det, flertallet i udvalget går ind for i sin indstilling.

Det ærede medlem tror, der står stærke kræfter bag og dirigerer folketinget. En mand, der virkelig tror, kan man jo ikke rokke i hans tro. Jeg skylder dog det ærede medlem at sige her, at det i dette tilfælde intet har med virkeligheden at gøre — hvad der selvfølgelig ikke hindrer ham i stadig væk at tro det, hvis han altså har den lyst.

Når man spørger: har man set noget lignende — selv om der er et flertal i folketinget, og selv om udvalget kommer til et resultat, kan der ikke foretages nogen ændring; jeg tror, det ærede medlem hr. H. C. Toft sagde det sådan, det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen sagde det på en anden måde — må jeg svare, at det er mig fuldkommen uforståeligt, at man kan have et sådant standpunkt. Alle ændringer,

som der kan skaffes flertal for i folketinget, kan gennemføres. Det står det ærede medlem — eller, for ikke at gøre forskel på partierne vil jeg sige: de ærede medlemmer — frit for på ethvert tidspunkt, hvor folketinget er inde, at fremsætte de forslag til ændringer af bestående ordninger eller til indførelse af nye, som de måtte have lyst til, og kan de samle flertal i folketinget for deres forslag, bliver det lov. Derfor forstår jeg slet ikke den udtalelse, der er faldet her: at man ikke ønsker at bindes. Det, man bindes til, er det kommissorium, som udvalget får. De ærede medlemmer kan jo til hver en tid fremsætte de lovforslag, de ønsker, her i tinget. Om de så kan få flertal for dem, vil jo vise sig.

Man har også i dag talt om de forfejlede love, vi har. Må jeg gøre opmærksom på, at da sagerne var til afgørelse her i tinget, sagde man det samme, men man stillede ikke ændringsforslag til disse forfejlede lovforslag. Det var på det tidspunkt, det skulle være sket. Det var dér, man skulle have fortalt i ændringsforslags form, hvad det var man virkelig ville gå ind på. Da undlod man at gøre det, og jeg vil ikke påstå, jeg var så naiv at tro, at det udelukkende var ideelle grunde, der lå bag forslaget om at nedsætte et udvalg. Men efter den stilling, oppositionen indtager i tinget, er jeg i alt fald klar over, at de, der siger, at denne tilbageholdenhed skyldes, at man ønskede at dække over, at man intet standpunkt havde dengang, ja, de vinder mere og mere tiltro hos mig. Det kan ikke komme bag på to store partier, at vi skulle have en landbrugsordning, og havde de haft vilje, så tror jeg også — jeg vil nødig undervurdere dem — at de havde haft evne til at formulere de ændringsforslag, de troede var de rigtige.

Ærede ordførere har været inde på spørgsmålet om landbrugsorganisationernes stilling. Det er jo givet, at landbrugsorganisationerne plejer at blive taget med på råd, de plejer at være medbestemmende, men de skal selvfølgelig ikke være bestemmende.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen kan nok svare for sig selv, men når jeg siger dette her, er det, fordi jeg gerne vil have rettet den misforståelse, at landbrugsorganisationerne ikke har haft mulighed for at øve indflydelse på jordlovene. Det har de haft. Jordlovene har været behandlet i